

č. 72 ř. z. náhradní nález, znějící na zaplacení 1410 Kč. K zajištění nároku vojenského eráru na zapravení této částky navrhla finanč. prokuratura povolení zajišťovací exekuce zabavením a uschováním vkladní knížky spořitelni, dlužníku náležející.

První soud návrhu tomu vyhověl.

Rekursní soud usnesení to změnil a návrh zamítl z toho důvodu, že nebylo podle § 370 ex. ř. osvědčeno, že by bez provedení navržených exekučních úkonů dobytí peněžité pohledávky, o níž jde, bylo zmařeno nebo značně ztíženo a požadavek tento platí i v daném případě podle čl. XXVII. odst. II. č. 5 uv. zák. k ex. ř., ježto se tam praví, že při povolení zajišťovací exekuce takové má být použito předpisů ex. řádu.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu z těchto důvodů:

Prvním soudem byla na základě náhradního nálezu č. s. zemského vojenského velitelství povolena ve smyslu § 7. zák. ze dne 6. června 1887 č. 72 ř. z. exekuce ku zajištění pohledávky 1410 Kč. Tento předpis byl podle čl. XXVII. uv. zák. k ex. ř. zachován v platnosti a dopouští, aby byla u příslušného soudu umožněna exekuce zajišťovací. První odstavce téhož paragrafu ustanovuje, všeobecně, že v těch případech, kde platné zákony prohlašují povolení exekuce ku zajištění přípustným, má být použito předpisů ex. řádu o exekučních úkonech k zajištění peněžitých pohledávek (§§ 371—377) a o prozatímních opatřeních (§§ 378—402), ale jen ve příčině jednotlivých úkonů zajišťovacích a ve příčině řízení. Tím nebylo právo v § 7. cit. zák. uvedené změněno a také z motivů k čl. III. a XXVII. téhož uv. zák. jest zřejmo, že platné předpisy o zajištění určitých pohledávek neměly být ex. řádem dotčeny a že zajišťovací exekuce podle nich přípustná není vázána předpoklady, jež jinak jsou vyžadovány pro povolení exekuce zajišťovací. Nelze tedy povolení exekuce zajišťovací odpírati nebo činiti závislým na osvědčení v § 370 ex. ř. požadovaném, jak to učinil soud rekursní, vycházející z názoru, že osvědčení takového jest třeba. Bylo proto obnoveno usnesení prvního soudu.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 10. srpna 1920 čj. RI 573-20-1. *R. z. s. Dr. Říha.*

Poznámka zákazu zcizení podle § 384 ex. ř. dalším knihovním zápisům na překážku není.

Ku zajištění nároku A. proti B. na dodržení kupní smlouvy o domu čp. 1496 na Vinohradech vydán byl jako proza-

tímné opatření zákaz B., dům ten zciziti neb zatížití, a zákaz ten byl v knihách pozemkových poznamenán. B. prodal dům kupci C. Na základě smlouvy tržové povolil první soud vklad práva vlastnického tomuto kupci. Ke stížnosti strany ohrožené A. změnil rekursní soud usnesení prvního soudu a žádost za vklad práva vlastnického zamítnul, neboť nemovitost, o kterou se jedná, je stížena poznámkou zápovědi zcizení a všelikého závazku, pročez dokud poznámka ta nebude vymazána, nelze nemovitost tu zciziti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu. Odůvodnění: Zápisy, které po poznámce zákazu v odst. 2 Šu 384 ex. ř. uvedeného vykonány byly na základě opatření, jež odpůrce strany ohrožené předsevzal proti zakazu, mají podle ustanovení 3. odst. téhož Šu naproti straně ohrožené účinnost jen pro ten případ, že bude její nárok na nemovitost neb knihovní právo právoplatně zamítnut.

Zákon sám tu zřejmě uznává přípustnost dalších zápisů a toliko účinnost jejich činí závislou na právomocném zamítnutí nároku strany ohrožené. Zákazem zcizení a zavazení nestala se strana odpůrcí nezpůsobilou, aby s knihovním tělesem nebo právem nakládala, její dispozice a knihovní zápis podle této dispozice provedený jsou proti straně ohrožené bezúčinné jen tehdy, bude-li právoplatně uznán nárok strany, které bylo povoleno prozatímné opatření zákazem zcizení a zavazení.

Rozhodnutí ze dne 10. května 1921 čj. RI 550-21/1.

Schin.

Jest přípustno na návrh povinného povoliti odložení exekuce nuceným vyklizením bytu ve smyslu vládního nařízení ze dne 25. června 1920 č. 409 sb. zák. a nař. ještě před tím, než byl podán návrh na exekuci?

Soud první stolice návrh povinného na odložení exekuce nuceným vyklizením bytu zamítl jako předčasný s odůvodněním, že nebyl posud podán návrh na povolení exekuce.

Soud rekursní toto usnesení změnil s odůvodněním, že není zapotřebí, aby návrh na povolení exekuce byl podán, stačí bylo-li usnesení tvořící titul exekuční vykonatelným. Nelze tudíž mluvíti o předčasnosti návrhu.

Nejvyšší soud usnesení soudu II. instance potvrdil odůvodniv rozhodnutí takto: